

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Dagmar Nygrínové a soudců JUDr. Marie Turkové, JUDr. Lenky Matyášové, JUDr. Petra Průchy a JUDr. Jaroslava Vlašína v právní věci žalobce: **K. O.**, proti žalovanému: **Ministerstvo vnitra**, se sídlem Praha 7, Nad Štolou 3, poštovní příhrádka 21/OAM, o kasační stížnosti žalobce proti usnesení Krajského soudu v Brně ze dne 28. 4. 2006, č. j. 56 Az 14/2006 – 21,

t a k t o :

- I.** Kasační stížnost **s e o d m í t á .**
- II.** Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

O d ů v o d n ě n í :

Krajský soud v Brně usnesením ze dne 28. 4. 2006, č. j. 56 Az 14/2006 – 21, odmítl podání žalobce směřující proti rozhodnutí žalovaného ze dne 9. 1. 2006, č. j. OAM-2271/VL-20-ZA-03-2005, a rozhodl dále, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení. Přezkoumávaným rozhodnutím žalovaného byla žádost žalobce o udělení azylu zamítnuta jako zjevně nedůvodná podle ustanovení § 16 odst. 1 písm. g) zákona č. 325/1999 Sb., o azylu a o změně zákona č. 283/1991 Sb., o Policii České republiky, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o azylu“). Krajský soud v odůvodnění napadeného usnesení konstatoval, že žalobce byl vyzván k odstranění vad podání, žalobce však na výzvu nereagoval, proto soud v souladu s ustanovením § 37 odst. 5 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), podání žalobce odmítl.

Proti tomuto usnesení podal žalobce (dále jen „stěžovatel“) kasační stížnost, ve které uvedl, že mu bylo napadené rozhodnutí doručováno do p. s., ačkoli v rámci soudního řízení výslovně označil adresu pro doručování O., S. 13. V kasační stížnosti proto požádal o opětovné zaslání rozhodnutí krajského soudu. Stěžovatel dále požádal o přiznání odkladného účinku kasační stížnosti podle ustanovení § 107 s. ř. s. a navrhl, aby bylo napadené rozhodnutí krajského soudu zrušeno a věc byla tomuto soudu vrácena k dalšímu řízení.

Kasační stížnost je podána opožděně.

Z obsahu soudního spisu vyplývá, že napadené usnesení Krajského soudu v Brně bylo stěžovateli uloženo na poště O. 9 dne 17. 5. 2006 poté, co stěžovatel nebyl zastížen poštovní doručovatelkou v místě pobytu uvedeném v jeho podání ze dne 16. 1. 2006 (O., S. 13). Stěžovateli bylo uložení zásilky opakovaně oznámeno, přesto si ji v úložní době nevyzvedl, a zásilka byla vrácena zpět krajskému soudu jako nevyzvednutá.

Stěžovatel si napadené usnesení Krajského soudu v Brně osobně převzal dne 15. 6. 2006, převzetí rozhodnutí potvrdil svým podpisem v úředním záznamu na č. l. 25.

Podle konstantní judikatury Nejvyššího správního soudu za den doručení rozhodnutí, od kterého počíná běžet lhůta k podání kasační stížnosti (§ 106 odst. 2 s. ř. s.), nelze považovat den, kdy stěžovatelka zásilku osobně převzala, pokud se tak stalo poté, kdy již uplynula desetidenní úložní doba, jejíž poslední den se považuje za den doručení, i když se adresát o tomto uložení nedozvěděl (§ 46 odst. 4 o. s. ř.) [srov. usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 24. 2. 2004, č. j. 5 Azs 15/2004 – 34].

Z obsahu kasační stížnosti je patrné, že se stěžovatel na výše uvedené adrese zdržoval, když vznesl námitku proti doručování do p. s., kam mu ovšem napadené usnesení doručováno nebylo, a zdůraznil výše uvedenou adresu pro doručování. Za den doručení napadeného usnesení proto nelze považovat den 15. 6. 2006, kdy si stěžovatel napadené usnesení osobně převzal.

Podle ustanovení § 42 odst. 5 s. ř. s. nestanoví-li tento zákon jinak, užijí se pro způsob doručování obdobně předpisy platné pro doručování v občanském soudním řízení. Podle ustanovení § 46 odst. 3 zákona č. 99/1963 Sb., občanský soudní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „o. s. ř.“), nebyla-li fyzická osoba zastížena na adrese uvedené v odstavci 1 a písemnost jí nebyla doručena ani na jiném místě, doručující orgán písemnost, která jí má být doručena do vlastních rukou, uloží. Podle ustanovení § 46 odst. 1 o. s. ř. písemnost určenou fyzické osobě soud předá doručujícímu orgánu k doručení na adresu jejího bytu, jejího místa podnikání, jejího pracoviště nebo místa, kde se zdržuje. Jestliže o to fyzická osoba požádá, soud předá písemnost k doručení na adresu jiného místa v České republice, kterou mu sdělila; to neplatí, nemůže-li jí být písemnost v označeném místě doručena způsobem předepsaným tímto zákonem.

Podle ustanovení § 50c odst. 4 o. s. ř. nebude-li uložená písemnost vyzvednuta do 3 dnů nebo, jde-li o písemnost, která má být doručena do vlastních rukou, do 10 dnů od uložení, považuje se poslední den lhůty za den doručení, i když se adresát o uložení nedozvěděl; to neplatí, je-li náhradní doručení písemnosti vyloučeno (§ 50d odst. 1) nebo bylo-li uložení písemnosti neúčinné.

Podle ustanovení § 40 odst. 3 s. ř. s. případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. To neplatí o lhůtách stanovených podle hodin.

Poslední den třídenní lhůty stanovené k uložení zásilky připadl na sobotu dne 20. 5. 2006. Z výše uvedeného plyne, že usnesení Krajského soudu v Brně ze dne 28. 4. 2006, č. j. 56 Az 14/2006 – 21, bylo stěžovateli doručeno dne 22. 5. 2006, tedy první pracovní den následující po posledním dni lhůty, stanovené k uložení zásilky na poště O. 9.

Napadené usnesení obsahuje řádné poučení o lhůtě k podání kasační stížnosti. V poučení napadeného usnesení je v souladu s ustanovením § 106 odst. 2 s. ř. s. správně uvedeno, že proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů od jeho doručení, a to k Nejvyššímu správnímu soudu prostřednictvím Krajského soudu v Brně.

Podle ustanovení § 40 odst. 1 s. ř. s. lhůta stanovená tímto zákonem, výzvou nebo rozhodnutím soudu začíná běžet počátkem dne následujícího poté, kdy došlo ke skutečnosti určující její počátek. To neplatí o lhůtách stanovených podle hodin. Podle odst. 2 téhož ustanovení, lhůta určená podle týdnů, měsíců nebo roků, končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty. Není-li takový den v měsíci, končí lhůta uplynutím posledního dne tohoto měsíce.

Podle ustanovení § 40 odst. 4 s. ř. s. je lhůta zachována, bylo-li podání v poslední den lhůty předáno soudu nebo jemu zasláno prostřednictvím držitele poštovní licence, anebo předáno orgánu, který má povinnost je doručit, nestanoví-li tento zákon jinak.

Jak již bylo výše uvedeno, napadené rozhodnutí bylo stěžovateli doručeno v pondělí dne 22. 5. 2006, když k osobnímu převzetí usnesení stěžovatelem nelze přihlídnout. Lhůta dvou týdnů k podání kasační stížnosti počala běžet v úterý dne 23. 5. 2006 (§ 40 odst. 1 s. ř. s.) a skončila v pondělí dne 5. 6. 2006 (§ 40 odst. 2 s. ř. s.).

K zachování lhůty pro podání kasační stížnosti bylo třeba, aby nejpozději dne 5. 6. 2006 byla kasační stížnost předána soudu, nebo soudu zaslána prostřednictvím držitele poštovní licence, popř. zvláštní poštovní licence, anebo předána orgánu, který má povinnost podání doručit. Z obsahu spisu však vyplývá, že kasační stížnost byla podána u Krajského soudu v Brně až dne 15. 6. 2006, tedy opožděně.

Z výše uvedeného je tedy zcela zřejmé, že kasační stížnost je opožděná. Nejvyšší správní soud proto kasační stížnost proti usnesení Krajského soudu v Brně ze dne 28. 4. 2006, č. j. 56 Az 14/2006 – 21, odmítl podle ustanovení § 46 odst. 1 písm. b) s. ř. s. ve spojení s ustanovením § 120 téhož zákona, neboť byla podána opožděně.

Za dané procesní situace se Nejvyšší správní soud pro nadbytečnost nezabýval nedostatkem povinného zastoupení stěžovatele, ani vadami kasační stížnosti a stěžovatel nebyl vyzván k odstranění těchto nedostatků.

O návrhu, aby byl kasační stížnosti přiznán odkladný účinek podle ustanovení § 107 s. ř. s., Nejvyšší správní soud samostatně nerozhodoval. Dospěl totiž k závěru, že o něm není třeba rozhodovat tam, kde je kasační stížnosti přiznán odkladný účinek přímo ze zákona (§ 32 odst. 5 zákona o azylu).

O náhradě nákladů řízení o kasační stížnosti rozhodl Nejvyšší správní soud za použití ustanovení § 60 odst. 3 s. ř. s. ve spojení s ustanovením § 120 téhož zákona tak, že žádný z účastníků nemá právo na jejich náhradu, neboť kasační stížnost byla odmítnuta.

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 29. září 2006

JUDr. Dagmar Nygrínová
předsedkyně senátu